pondělí po 5. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 14,5–18
My vám neseme radostnou zvěst, že se máte odvrátit od těchto nicotných model k Bohu živému.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Když Pavel a Barnabáš zpozorovali, že se v Ikóniu pohané a židé se svými předními muži už strojí k tomu, aby je ztýrali a kamenovali, utekli do lykaonských měst Lystry a Derbe a do jejich okolí a tam hlásali radostnou zvěst.

V Lystře žil jeden muž nemocný na nohy. Mohl jen sedět, protože byl od narození chromý a nikdy nechodil. Ten slyšel Pavla kázat. Pavel se na něj zahleděl a viděl u něho víru, že může být uzdraven. Proto zavolal silným hlasem: „Postav se zpříma na nohy!“ A chromý vyskočil a chodil.

Když zástup lidí uviděl, co Pavel udělal, začal lykaonsky křičet: „Sestoupili k nám bohové v lidské podobě!“ A Barnabášovi říkali Zeus, Pavlovi Hermes, protože hlavně on mluvil. Kněz od Diova chrámu z předměstí dal k bráně přivést býky a přinést věnec a chtěl s lidmi obětovat.

Jakmile o tom apoštolové Barnabáš a Pavel uslyšeli, roztrhli si šaty, vběhli mezi zástup a volali: „Lidi, co to děláte! I my jsme přece jenom slabí lidé jako vy! My vám jen neseme radostnou zvěst, že se máte odvrátit od těchto nicotných model k Bohu živému. On stvořil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich. V minulosti sice nechával všechny národy, aby si žily po svém, třebaže se nepoznán projevoval tím, jak prokazoval dobro: z nebe vám dával déšť a úrodné časy, jídla dosyta a plno radosti do srdce.“

Jen stěží zadrželi těmito slovy ten zástup lidí, aby jim neobětoval.

Žl 115,1–2.3–4.15–16

Odp.: Nikoli nám, Hospodine, ale svému jménu zjednej slávu.
nebo: Aleluja.

Nikoli nám, Hospodine, nikoli nám,
ale svému jménu zjednej slávu
pro své milosrdenství, pro svou věrnost!
Proč mají pohané říkat:
Kdepak je ten jejich Bůh?

Bůh náš je na nebesích,
učinil všechno, co chtěl.
Jejich modly jsou stříbro a zlato,
dílo lidských rukou.

Požehnáni jste od Hospodina,
který učinil nebe i zemi.
Nebesa jsou nebem pro Hospodina,
avšak zemi dal lidským dětem.

Zpěv před evangeliem: Jan 14,26

Aleluja. Duch svatý vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Aleluja.

Evangelium: Jan 14,21–26
Přímluvce, kterého Otec pošle, ten vás naučí všemu.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

kulturaslova.cz

Zeptal se ho Juda – ne ten Iškariotský: „Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, a světu ne?“

Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova A přece slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.

To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já.“

kulturaslova.cz